

Informatiememo

Datum: 2 december 2020		Corsanr: e200050138 Casenr.: 17e0005072 Mandaatnr. Portefeuillehouder: dra. Th. A.J. Burmanje Ambtenaar/projectleider: [REDACTED] [REDACTED]
Onderwerp: Informatiememo betreffende dossier inzake de heer C. (Casper) Meijbaum		
Datum	22 december 2020	
Collegebesluit	Ter informatie aan te bieden aan de gemeenteraad	
	☒ ter informatie voorleggen aan het college ☒ ter informatie voorleggen aan de raad ☐ ter bespreking voorleggen aan de raad	

Doel

Adequate informatieverstrekking over de actuele stand van zaken rond het dossier inzake de heer C. (Casper) Meijbaum.

Inleiding

Op 23 juli van dit jaar is er aan de raad een voortgangsbericht verstrekt over de stand van zaken inzake het dossier-Meijbaum. Er was een aantal vragen vanuit de gemeenteraad gesteld. Voor een voorgeschiedenis van de zaak, wordt verwezen naar de genoemde memo van 23 juli jl. (bijlage: e200033444)

Om toch even een korte samenvatting te geven: er is op 24 oktober 2018 door de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) uitspraak gedaan in een tweetal zaken:

- a. Weigering ontheffing skihut;
- b. Weigering ontheffing sluitingstijden.

De conclusie van de Afdeling was, dat aan deze besluiten door het betreffende bestuursorgaan (burgemeester) destijds de verkeerde argumenten ten grondslag zijn gelegd. De ingestelde beroepen tegen deze weigeringsbesluiten zijn dus gehonoreerd en de besluiten zijn vernietigd. Niet ter discussie staat, dat de gemeente in het ongelijk is gesteld in de bovengenoemde procedure. Dit is door het burgemeester c.q. de gemeente ook nimmer betwist.

Schadebedrag niet onderbouwd

Betrokkene is van mening, dat door deze besluitvorming schade is ontstaan. Zoals ook in de vorige memo aangegeven, is tijdens de zitting een weinig onderbouwde schadeclaim naar voren gebracht. Om de schade te kunnen vergoeden is dat wel nodig. Allereerst moet het causale verband tussen de door de heer Meijbaum beweerdelijk geleden schade en de besluitvorming vast komen te staan; m.a.w. en verder moet worden aangetoond in hoeverre het schadebedrag inderdaad is veroorzaakt door de twee vernietigde besluiten. En verder moet worden gespecificeerd hoeveel de schade concreet bedraagt.

Al in november 2018 heeft de advocaat van de gemeente de advocaat van de curator benaderd met de vraag de schade te onderbouwen. In de vorige memo is aangegeven dat er nimmer reactie was gekomen op de vraag of men de schade wilde onderbouwen.

Contact gezocht vanuit de gemeente met de curator

Naar aanleiding van de publicaties in de pers omtrent deze zaak en diverse vragen van de gemeenteraad, heeft de gemeente deze zomer opnieuw contact opgenomen met de curator en erop aangedrongen alsnog met een schadeonderbouwing te komen.

Om ook voor de heer Meijbaum duidelijkheid te krijgen, is getracht het proces te bespoedigen. Er is derhalve contact geweest tussen de advocaat van de gemeente en de curator, de heer V. van Dijken van OMVR advocaten. Na deze communicatie hebben de curator en de advocaten van de gemeente om de tafel gezeten in deze kwestie.

Nogmaals en met nadruk wordt hier aangegeven, dat de (mogelijke) schadecomponent waar de gemeente mee te maken heeft, alleen (!) ziet op de bovengenoemde twee besluiten (weigering ontheffing skihut en weigering ontheffing sluitingstijden). In andere zaken waar door de heer Meijbaum en in de pers ook aan gerefereerd werd (zoals bijvoorbeeld de procedure omtrent de evenementenvergunning rondom Koningsdag) is de heer Meijbaum door de rechterlijke instanties in het ongelijk gesteld. Van een mogelijke schade(claim) die daarvoor aan de gemeente zou zijn aan te rekenen is dan ook geen sprake.

In de vorige memo is ook uiteengezet, dat de gemeente niet rechtstreeks zaken kon doen met de heer Meijbaum, omdat dat niet mogelijk is, aangezien de heer Meijbaum immers in staat van faillissement is geraakt. Er kon ten aanzien van de beweerde schade daarom alleen gesproken worden met de curator.

Vervolg

Wat is er concreet gebeurd na de vorige memo?

Naar aanleiding van diverse berichten en vragen van de gemeenteraad, is actief contact gezocht met de curator van de heer Meijbaum.

Zoals hierboven vermeld, is contact gezocht met de curator van het faillissement. Dit was ook de enige weg aangezien de curator de zaken behartigt die zien op financiële zaken omtrent de heer Meijbaum.

De stelling van de heer Meijbaum dat 'ineens' contact zou zijn gezocht met de curator, nog voordat een eventueel onderzoek (in opdracht van de raad) zou worden gestart (wat daar ook van zij), is dus niet overeenkomstig het feitelijke tijdspad. Immers, al in de zomer is contact gezocht met de curator van de heer Meijbaum. Toen was er nog geen sprake van enig onderzoek; daartoe is pas op 11 november jl. besloten en ook nu heeft de gemeenteraad nog geen besluit genomen over de vraag welke zogenoemde "hoofdpijndossiers" onderwerp van een zodanig onderzoek zullen zijn.

Dat initiatief heeft geresulteerd in een afspraak tussen de curator, en de advocaten namens de gemeente.

Zoals gezegd, heeft dit geresulteerd in een fysieke afspraak op het kantoor van de heer V. van Dijken, curator in het faillissement. De curator heeft aangegeven - nog daargelaten de staat van de administratie van de heer Meijbaum - geen onderbouwing te kunnen verschaffen van de vermeende schade, omdat hij niet in voldoende mate kan aantonen wat de schade is die causaal verband houdt met de bestreden besluiten. Verder werd nog aangegeven dat de bestreden besluiten op zichzelf niet de reden zijn van het faillissement van de heer Meijbaum. Het faillissementsverslag laat dit ook zien. Daaruit blijkt dat de heer Meijbaum aanzienlijke schulden had bij derden.

Niets doen achtte de gemeente echter ook geen redelijk standpunt. Hoewel de beweerde schade niet te onderbouwen is, ook omdat de administratie niet compleet is, is uit coulanceoverwegingen verder onderhandeld. Partijen zijn van mening, dat de thans overeengekomen vergoeding meer dan redelijk is. De curator en de gemeente zijn hierover tot een vergelijk gekomen.

Het eindresultaat is, dat de schadeclaim betreffende bovengenoemde zaken hiermee is afgehandeld.

De zaak is geschikt voor [REDACTED],--. De curator heeft de vaststellingsovereenkomst tussen de gemeente en de curator voorgelegd aan de rechter-commissaris. De heer Meijbaum heeft zich vervolgens tot de rechter-commissaris gewend. Er is tussen de rechter-commissaris en Meijbaum contact geweest. Dit heeft de rechter-commissaris er niet van weerhouden haar machtiging af te geven. Aldus heeft de deal tussen de curator en de gemeente de rechterlijke toets doorstaan. Dat is nog een reden om aan te nemen dat de vergoeding van de gemeente meer dan redelijk is.

Door deze vergoeding wordt de totale schuldenlast van Meijbaum kleiner. Ondanks dat hij zelf niet direct geld in handen krijgt, is de schuldenlast wel minder geworden. In die zin komt de vergoeding ook ten goede aan de heer Meijbaum.

Naar aanleiding van een aantal vragen van de heer Willemsen (CDA), nog het volgende. De definitieve uitspraak van de rechtercommissaris is niet in het bezit van de gemeente. De curator is partij in deze. De uitkomst heeft de gemeente vernomen van de curator (wat overigens ook aan de kant van Meijbaum wordt bevestigd).

Vragen raadslid B. Willemsen

Nu de gemeente de schikkingsovereenkomst heeft getekend, is er weer ruimte om rechtstreeks te praten met de heer Meijbaum. Er is finale kwijting afgesproken tussen de gemeente en de curator met betrekking tot de genoemde bestreden besluiten. De heer Meijbaum zal worden uitgenodigd voor een gesprek.

Om de vragen van de heer Willemsen te beantwoorden, het volgende. Er wordt inderdaad een gesprek gepland met de heer Meijbaum. Het doel van het gesprek zal zijn om samen te bespreken hoe de zaken in het verleden zijn gelopen.

Met de curator is finale kwijting afgesproken met betrekking tot de schadeveroorzakende besluiten. Zoals hier boven reeds betoogd, is deze financiële tegemoetkoming van de gemeente meer dan redelijk.

In antwoord op de derde vraag van de heer Willemsen wordt met deze memo en voorgaande informatiememo naar het oordeel van het college voldaan aan het verzoek om transparantie. Omdat het een aangelegenheid is die bij uitstek past bij de taak van het college, is in eerste instantie niet voor actieve informatievoorziening gekozen. Niet omdat er iets te verbergen viel, maar omdat het besluitvorming betrof over een aangelegenheid die volgens de gemeentewet uitsluitend bij de burgemeester dan wel het college berust. Desgevraagd was en is het college altijd bereid informatie te verschaffen. Daarbij merken wij op, dat wij in deze zaak niet anders handelen dan in soortgelijke situaties. Dat de besluitvorming niet op juiste wijze heeft plaatsgevonden, is een gegeven en is ook nimmer betwist. Dat maakt echter nog niet dat wij niet transparant zijn. Integendeel, terwijl aan de raad over individuele cases nooit openbare informatie wordt verstrekt, is in dit dossier meer informatie gedeeld dan bij menig ander dossier, mede vanwege de bijzondere aandacht die de raad voor dit dossier aan de dag heeft gelegd.

Met betrekking tot de laatst gestelde vraag van de heer Willemsen het volgende. Uiteraard zal bij de uitnodiging van de heer Meijbaum een gewetensvolle benadering worden toegepast. Het past echter wel om een nuancering aan te brengen op de publieke berichtgeving en de daarin geponeerde opinie. In het kader van de privacy van de heer Meijbaum heeft het college hier tot nu toe niet voor gekozen.

Vooropgesteld zij, dat het voor de heer Meijbaum uiteraard te betreuren is dat hij in staat van faillissement is geraakt. Daarnaast hadden in het kader van de rechtszekerheid als uiteraard voor de heer Meijbaum zelf, deze besluiten niet op deze manier genomen mogen worden. Dat de heer Meijbaum als gevolg van de besluitvorming een aantal maanden zijn skihut niet kon benutten en geen gebruik kon maken van een ontheffing van de (verruimde) sluitingstijden is zeker te betreuren. Het gesprek hieromtrent wil het college zeker niet uit de weg gaan.

Los van bovenstaande, wil het college wel nadrukkelijk afstand nemen van de bewering, dat het faillissement van de heer Meijbaum een direct gevolg is van de genoemde besluiten. Het college verwijst hiervoor naar het openbare faillissementsverslag van september van dit jaar. Dat de heer Meijbaum meer en grote schuldeisers had betreurt het college voor de heer Meijbaum. Dat maakt echter niet, dat het aan de gemeente te wijten is dat de heer Meijbaum in staat van faillissement is geraakt.

De heer Willemsen vraagt of de heer Meijbaum door de gemeente kan worden ondersteund. Specifieke ondersteuning van individuen in de verdere afwikkeling van een faillissement is – uiteraard afgezien van in het algemeen beschikbare sociale voorzieningen - naar het oordeel van het college niet de taak van het college of de gemeente. Niet omdat dat ziet op de heer Meijbaum, maar omdat dat niet op de weg van de gemeente ligt. De gemeente is er voor het algemene belang. Het kan niet de taak van het college dan wel de gemeente zijn, om individuele gevallen bij te staan buiten de algemeen beschikbare voorzieningen, Immers, in een voorkomend nieuw geval zal dit ook niet aan de orde zijn. Daarbij kunnen wij niet genoeg benadrukken dat het gestelde in de publieke opinie, dat de heer Meijbaum door toedoen van de gemeente failliet zou zijn geraakt, niet door objectieve gegevens wordt gestaafd. Daarom ziet het college hiertoe ook inhoudelijk geen aanleiding.

Bijlagen:

- Raadsinformatiememo 23 juli 2020
- Faillissementsverslag
- Vragen raadslid B. Willemsen van het CDA